

Богдан Трифуновић

Библиотекарско друштво Србије
predsednik@bds.rs

IN MEMORIAM: ДЕЈАН ВУКИЋЕВИЋ (1965–2022)

Са жалом и тугом Библиотекарско друштво Србије опрашта се од др Дејана Вукићевића (1965–2022), библиотекара саветника Народне библиотеке Србије и потпредседника БДС-а, који је након краће и тешке болести преминуо 26. јуна 2022. године.

У Краљеву је завршио гимназију, да би 1994. године дипломирао на Филолошком факултету у Београду, где је 2004. одбранио магистарски рад, а потом и докторску тезу „Завичајни фондови” (2010). Након кратког ангажовања у просвети почиње да ради у Народној библиотеци у Краљеву, где је прошао кроз читав процес библиотечког пословања, од инвентарисања, рада на позајмном и научном одељењу, до сложених послова као што су алфабетска и стручна каталогизација, стручни надзор у оквиру матичних послова и вођење набавне политике библиотеке.

Од 2000. године ради у Народној библиотеци Србије, најпре у оквиру Збирке старог плаката и летка, а касније преузима Фонд старих, ретких и минијатурних књига. У Народној библиотеци Србије активно учествује у раду Стручног савета и више комисија од којих у неким и као координатор. На његову иницијативу НБС је формирала Комисију за критеријуме старе и ретке библиотечке грађе, који су готово дословно унети у актуелни Закон о старој и реткој библиотечној грађи. Учествовао је као координатор Комисије за доношење Смерница за оснивање и вођење завичајних фондова.

Аутор је већег броја стручних монографских публикација: *Библиографија ћрилоа у краљевачкој књижевној ћериодици* (2000, 2001); *Библиографија Мајије Бећковића и Библиографија Драјана Лакићевића* (2006); *Дело: 1955–1992: библиографија* (2007); *Првих 20 јодина: библиографија Графичкој аћељеа „Дерета”* (2008); *Библиографија Николаја Тимченка* (2008); *Библиографија Бранислава Пећровића* (2009); *Библиографија Добрице Ђосића* (2010); *Завичајни фондови* (2011); *Библиографија срјских енциклопедија и лексикона* (2014); *Каталој Лејата Пејра Колендића: рукописи,*

кореспонденција, стари књиџе, коаутори Злата Бојовић, Нада Мирков Богдановић (2015); Библиографија српских речника (2016 [2018]); *Non imprimatur* или *Цензура у библиотекарству и издаваштву* (2019); Библиографија академика Мајије Бећковића (2019).

Осмислио је и поставио пет веома запажених изложби с каталозима и пропратним текстовима: *Први српски раи љакаиима* (НБС, 2005, поставка у 32 града); *Каква користи од наслова* (штанд НБС на београдском Сајму књига, 2005); *Масонски симболи на старој српској књиџи* (са Немањом Радловићем, Завичајно одељење Библиотеке града Београда, 2006); *Збирка старе српске књиџе*, Библиотека Дома Народне скупштине (Дом Народне скупштине, 2006); *Минијатури на зрну трашка: збирка минијатурних књиџа Народне библиотеке Србије* (НБС, 2014). Као уредник или члан уредништва већег броја часописа оставио је трајан печат залажући се за стручне и академске принципе у издавању периодике. Био је уредник или члан редакције часописа *Гласник Народне библиотеке Србије*, *Библиотекар*, *Глас библиотеке*, *Новина Београдској читалишћу*, *Зборника радова Сусрећи библиотеграфа у сйомен др Георгија Михаиловића* итд. Такође, био је веома активан члан стручних савета и комисија Народне библиотеке Србије, Библиотекарског друштва Србије, одбора већег броја стручних скупова и пројектних тимова, члан испитних комисија за стручни испит из библиотечно-информационе делатности итд.

За свој библиографски рад и за допринос библиотечно-информационој делатности добио је најзначајније награде као што су: 2007 – Награда „Стојан Новаковић” за књигу *Дело: 1955–1992*; 2012 – Награда „Марија Илић Агапова” у Библиотеци града Београда за најбољег библиотекара града Београда; 2014 – Награда „Стојан Новаковић” за *Библиографију српских енциклопедија и лексикона*; 2019 – Награда „Јанко Шафарик” за укупан допринос развоју библиотечно-информационе делатности у земљи.

Од 1988. објављује књижевне радове, најпре приче и есеје, за које је у току каријере добио већи број награда, поред осталих „Српско перо” (Јагодина, 1999), „Милутин Ускоковић” (3. награда, Ужице, 2017), награда за есеј (Ниш, 1992; Пријепоље, 1995). Аутор је два романа (*Бодило*, 2005; *Церебрум*, 2012), као и пет књига прича (*Корона*, *Алеја бизарних ликова*, *Омама*, *Нокати и месо*, *Приватна анџологија*). Дела су му се нашла у изборима за Андрићеву награду, Виталову награду, Нинову награду, Награде „Стеван Сремац” и „Биљана Јовановић”. Награда „Дејан Медаковић” додељена му је 2020. године за књигу *NON IMPRIMATUR* или *Цензура у библиотекарству и издаваштву*.

Као члан Библиотекарског друштва Србије, члан Управног одбора, председник Статусне комисије БДС-а и потпредседник Друштва, страшно се борио за унапређење крвног удружења библиотекара у земљи, настојећи да ради активно на окупљању колегиница и колега око темељних вредности струке и мисије БДС-а. За циљеве и интересе БДС-а неретко је подређивао друге, на првом месту сопствене интересе.

Овај губитак за српско библиотекарство и културу у целини тешко је сагледив, имајући на уму Дејанов свестрани, стручни и научни рад на пољу библиотечно-информационе делатности, библиографије, старе и ретке књиге, завичајних фондова, као и његово плодно књижевно стваралаштво. Свој списатељски таленат често је стављао у контекст ангажованих текстова објављених у дневној и недељној периодици, којима је, поред осталог, настојао да афирмише и ојача професију којој је припадао. У правом смислу речи био је човек од књиге и за књигу: образовањем, интересовањем, послом и страшћу.

Дејана Вукићевића памтићемо као великог стручњака, али на првом месту као драгог, вредног, срдечног колегу, који је био ту да помогне, да учествује, да се ангажује када то други нису могли или хтели. Његов смисао за хумор, довитљивост духа и бриткост ума остаће у најлепшем сећању свима који су имали прилике да га познају и сарађују са њим.

БДС изражава искрено саучешће породици, пријатељима и блиским сарадницима поводом овог огромног губитка. Нека му је вечна слава и хвала.